

ματα ύδρογραφίας, διακοσμητικής, κρητιδογραφίας. Θά μου εἴπῃς: «Ποῖος θά τὰ διζέξῃ αὐτά;» Καί ποῖος ἐφρόντισε καί ποῖος ἐσκέφθη ἐγκαίρως ὥστε νά μή προδῶλλεται καί σήμερον ἀκόμη ἔπειτα ἀπό τόσας δεκάδας ἐτῶν, ἡ αἰωνία αὐτή καί ἡλιθία ἐρώτησις; Καλλιτεχνική σχολή χωρὶς τὸν Ἰακωβίδην. ὡς καθηγητὴν! "Ἄς τα νὰ πᾶνε στὴ ὁργὴ!

Καί ὠμίλει ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἐκκοκίζων, μαζί με τὸ κομδολόγιον τὸ ὁποῖον ἐκράτει, ὅλας τὰς ἐλλείψεις καί ὅλα τὰ μειονεκτήματα τῆς Καλλιτεχνικῆς σχολῆς τοῦ Πολυτεχνείου μας.

Εἰς ὅλα αὐτὰ ἠθέλησα ν' ἀντιτείνω, ἀλλὰ δὲν εὔρον τίποτε εἰς τὸ ὁποῖον νά στηριχθῶ.

Καί εἶπα κ' ἐγὼ μὲ πολλὴν μελαγχολίαν.

— Δὲν ἔχομεν Καλλιτεχνικὴν σχολήν . .

..

Δὲν εἶνε δυνατόν. Θά τὴν ξεύρετε. Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν τὴν ξεύρετε, θά τὴν μάθετε.

Δι' ἐμέ, εἶνε ἡ ὡραιότερα Ἀθίς, ἡ ὁποία δὲν ἔχει ἀνάγκην τῶν στίχων τοῦ Νέη διὰ νά εἶνε ὡραία. Καλλονὴ ὅχι κατακτῶσα καὶ καθυποτάσσουσα καὶ συντρίβουσα καὶ σκανδαλίζουσα ἥρεμος, γλυκεῖα, ἓνα κομμάτι μάλωμα.

Φῶς, ὅχι ἡλίου, ἀστέρων· ἡ ματιὰς τῆς. Ταπεινοῦ ἱου, ὅχι κρίνου ὑψικόρμου, ἡ παρθενία τῆς. Ὅχι ἀηδόνος φλύαρον κελάδημα, ἡ φωνὴ τῆς· τερετισμὸς σπίνου. Ὅχι δορκάδος βῆδιμα· ὑπολαΐδος. Ὅχι Παρθενῶν· Καρυατῖς.

Τί φορεῖ; Ἐρωτήσατε ὅλα τὰ ἐμπορικά τὰ ὁποῖα ἀναστατώνει. Πῶς τὰ φορεῖ; Συμβουλευθεῖτε τὰ «Saisons» τὰ ὁποῖα ξεφυλλίζει

Εἶνε ἡ μεγαλοφυΐα τῆς κομψότητος.

Καί χθές, ἔπειτα ἀπὸ τρεῖς μῆνας, κατὰ τοὺς ὁποίους ἡ ἐξοχὴ τὴν ἐκράτει ζηλοτύπως εἰς τοὺς φυλλοδριθεῖς κήπους τῆς, εἰς τὰς ἀνθοστεφεῖς καὶ ὑδρορρύτους ἀγκάλας τῆς, τὴν συνήντησα εἰς τὸν δρόμον. Ὑπὸ τὸ ἄφθονον ἡλεκτρικὸν φῶς ἦτο περισσότερον εὐμορφὴ ἀφ' ὅ,τι τὴν ἐγνώριζα, πλεον χαριτωμένη· εἶχε πάρῃ ὅλην τὴν δροσίαν καὶ ὅλην τὴν ποίησιν τῆς ἐξοχῆς, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς ὁποίας ἐλιποτάκτησε.

Καί ἐπερνοῦσε ὡς μία ὁπτασία, ἡ ὁποία χαράττει ἴχνη πολὺ βαθεῖα εἰς τὸ ἀεικίνητον σημειωματάρειόν μου,—εἶδος αἱματηρᾶς γραφομηχανῆς,—τὸ ὁποῖον εἶνε τόσῳ ἐπιμελῶς σκεπασμένον ἀπὸ τὸ περικάλυμμα τοῦ . . . στήθους.

Καί ἐπειδὴ δὲν ἔχω φωτογραφίαν τῆς—ἀμφιβάλλω δὲ καὶ ἂν ἔχῃ τοιαύτην, διότι τοιοῦτον μελιχρὸν κάλλος πάντοτε θ' ἀδικήσῃ ἡ ἀψυχὸς μηχανή—παρθέτω τὰς ἀτάκτους αὐτὰς γραμμάς—ἐν ἀκουφῶν πλαίσιον τῆς αἰθερίας αὐτῆς κρητιδογραφίας τοῦ Ὑψίστου.

Καί τώρα, δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νά σᾶς εἰπῶ πλέον.

Τὸ ὄνομά τῆς:

Καλὲ, δὲν βαρύνεσθε!

Δὲν τὴν ἐννοήσατε; Περιέργον! Θά πῇ πῶς εἰσθε πολὺ ἀνόητοι. . .

Καί με ἀνοήτους ἐγὼ δὲν ἔχω νά κάμω.

Ναί, αὐτὴ εἶνε! Αὐτὴ ποὺ σκέπτεσθε αὐτὴν τὴν στιγμήν.

Χαίρετε. . .

ΔΑΦΝΙΣ

GERMANIA

Ἡ ἔκθεσις
τῆς Δρέσδης

Ἡ ἐν Δρέσδῃ ἐτησίᾳ Διεθνῆς Καλλιτεχνικὴ ἔκθεσις διακρίνεται ἐφέτος διὰ τὴν θαυμασίαν διακόσμησιν. Τὴν μεγαλειτέραν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκθέσεως ἀποτελοῦν τὸ τμήμα τῆς χαρακτικῆς, τῶν σχεδίων καὶ τῆς γλυπτικῆς. Τὸ «μνημεῖον εἰς τοὺς νεκροὺς» τοῦ Βαρθολομαῖ δεσπόζει. Ὁ Ροδὲν ἐκθέτει 12 ἔργα. Ὑπάρχει μετὰξὺ ἄλλων καὶ συλλογὴ σχεδῶν πλήρης ἔργων τοῦ J. Carriés. Ἐκ τῶν ἔργων τῆς ζωγραφικῆς διακρίνονται αἱ εἰκόνες τοῦ Watts, W. Czane, Strang κλ.

— Προτοιμάζονται αἱ ἐτήσιαι καλλιτεχνικαὶ ἐκθέσεις ἐν Βερολίνῳ, Δαρμστάτῃ καὶ Μονάχῳ.

— Κατὰ τὴν τελευταίαν καλλιτεχνικὴν ἔκθεσιν τοῦ Μονάχου ἀπενεμήθη τὸ πρῶτον μετάλλιον εἰς τοὺς ἐξῆς καλλιτέχνας. Εἰς τοὺς Γερμανοὺς: Petersen, Zimmermann, Echtler, Samberger, Exter, Kunstner, Bär, Reiniger, εἰς τοὺς Βέλγους: Baertson, Biesbroeck, Vincotte, εἰς τὸν Δανὸν Ring, εἰς τοὺς Ἰταλοὺς Sartorelli καὶ Gola, εἰς τοὺς Γάλλους Simon, Déchenaud, Lefèvre, Blanche, εἰς τοὺς Ὀλλανδοὺς Bock, Schwaritze, Brieff, Bosch-Reiz, εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς Ewen, Stewart, εἰς τὸν Ἀγγλὸν Lavery, εἰς τὸν Νορδηγὸν Thaulow καὶ εἰς τὸν Ἰσπανὸν Caras.

— Ἀπέθανεν ἐν Βερολίνῳ ὁ ζωγράφος C. Cretius,

μαθητὴς τοῦ Wahl, μέλος τῆς Ἀκαδημίας τοῦ Μονάχου. Μέχρι τοῦ 1870 πολλὸς λόγος ἐγένετο περὶ αὐτοῦ. Κατόπιν κατέπαυσεν ἡ φήμη του.

— Ἀπέθανεν ἐν Μονάχῳ ὁ ζωγράφος O. Faber du Faur. Ὑῖος στρατηγοῦ, ὑπηρετήσεν ἐν ἀρχῇ εἰς τὸν στρατόν, ὃν ἐγκατέλειπε τῷ 1867 χάριν τῆς τέχνης. Ἐμαθήτευσεν παρὰ τῷ Πιλότι, ἡσχολήθη δὲ εἰς πολεμικὰς παραστάσεις. Αἱ μάχαι τοῦ Faber du Faur εἶνε ὀνομασταί.

— Ἀπέθανεν ἐν Καλσρούῃ, ἐν ἡλικίᾳ 53 ἐτῶν, ὁ ζωγράφος Hermann Göltz, διευθυντὴς τοῦ αὐτοῦ Μουσείου καὶ τῆς Καλλιτεχνικῆς σχολῆς. Ὁ Göltz διεκρίθη διὰ τὸ πλήρες ἐνεργείας τάλανον αὐτοῦ καὶ τὸν ζῆλον μεθ' οὗ διητύθουνε τὰ καλλιτεχνικὰ ἱδρύματα.

ELABETIA

Ἀνηγγείλαμεν ἤδη ὅτι ἡ Ἑλβε- Hans Sandreuter τικὴ τέχνη θρηνεῖ τὸν θάνατον τοῦ ἐξόχως εὐνοουμένου μαθητοῦ τοῦ Μπαϊκλιν, τοῦ Hans Sandreuter, θανόντος ἐν τῇ ἀκμῇ σφριγηλοτάτου καλλιτεχνικοῦ ταλάντου. Ὁ Sandreuter ὡς σπουδαστὴς ἀκόμη ἔσχε ἀγνὴν συνειδήσιν τῆς ἀξίας τοῦ συμβολισμοῦ ἐν τῇ τέχνῃ. Ὅτε τῷ 1875 μετέβη μετὰ τοῦ Μπαϊκλιν εἰς Φλωρεντίαν, ὁ ἔρως πρὸς τὴν τέχνην καὶ τὸ Ἰταλικὸν τοπίον κατέστησαν ἐν αὐτῷ βαθύτερον τὸ αἶσθημα τοῦ καλοῦ. Ἀργότερον μετέβη εἰς Παρισίους, ἔνθα διέμεινεν ἐπὶ τριε-

τίαν. 'Αλλ' ἡ Ἰταλία ὑπῆρξε πάντοτε ἡ χώρα, ἐξ ἧς ἐπεζητήστε τὴν ἔμπνευσιν.

Ὁ Sandreuter εἶχε γράψει κάποτε : « Ὁ ζωγράφος δὲν πρέπει νὰ ὁμιλῇ ἢ διὰ τῶν ἔργων του. Δι' ἐκείνους οἱ ὅποιοι τὰ ἐννοοῦν, κάθε ἄλλη εὐγλωττία εἶνε περιττή ». Τὸ χαρακτηριστικὸν εἶνε ὅ,τι ὁ Sandreuter καίτοι πιστὸς ὁπαδὸς τῆς σχολῆς τοῦ Μπαϊκλιν, δὲν ἦτο ἀπλὴ ἡχώ, κοινὸς μιμητὴς, ἀλλὰ δημιουργὸς ἰδίως ἐκφράσεως, ἰδίως καλλιτεχνικῆς προσωποποίησης, εἰλικρινοῦς. Ἐκ τῶν ἔργων του διακρίνονται « ἡ Κρήνη τῆς νεότητος, τὸ Dolce far niente, ἡ «Πύλη τοῦ Παραδείσου», τὸ «Θερινὸν εἰδύλλιον». Ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ διακοσμητικῇ διεκρίθη, εἶνε δὲ ὀνομαστὸν τὸ Fresque de l'Abbaye des forgerons ἐν Βασιλείᾳ. Τὸ τελευταῖον του ἡμιτελὲς ἔργον εἶνε μία σειρά Μωσαϊκοῦ προωρισμένη διὰ τὸ ἀέτωμα τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου τῆς Ζυρίχης.

ΓΑΛΛΙΑ

Εἶνε γνωστὸς ὁ ὑπὸ τὸ ὄνομα Prix de Rome διαγωνισμός, καθ' ὃν ἐν prix de Rome διαγωνισμῶ τῶν ἀποφοίτων τῆς ἐν Παρισίοις Καλλιτεχνικῆς σχολῆς (ἐκ τῶν ὁποίων κατόπιν ἄλλου διαγωνισμοῦ ἀπομένουν οἱ κρᾶτιστοι), καὶ ἐν θέματι κοινῷ δι' ὅλους βραβεύεται ἐν ἔργον ζωγραφικῆς, ἐν γλυπτικῆς καὶ ἐν ἀρχιτεκτονικῆς, οἱ δὲ βραβευόμενοι ἀποστέλλονται πρὸς τελειοποίησιν εἰς Ρώμην. Τὸ Prix de Rome εἶνε τὸ σπουδαιότερον καλλιτεχνικὸν βραβεῖον, τίτλος τιμῆς ἐξαιρετικῆς. Ἐφέτος ἐδόθησαν ὡς θέματα ἐν μὲν τῇ ζωγραφικῇ «Ὁ Ἰησοῦς θεραπεύων τοὺς ἀσθενεῖς» ἐν δὲ τῇ γλυπτικῇ «ἡ ἐξορία τοῦ Οἰδípου». Ἐν τῇ ζωγραφικῇ ἔλαβε τὸ βραβεῖον ὁ L. Jacquot-Defrance, εἰκονίσας τὸν Ἰησοῦν μεταβαίνοντα πρὸς τὸ ἐσπέρας εἰς τὴν πύλιν τῆς πόλεως· ὅσοι εἶχον ἀσθενεῖς ἔσπευδον νὰ ὁδηγήσουν αὐτοὺς πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Ἰησοῦ, ὅστις θέτων ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς τὴν γαῖαν, ἐθεράπευεν αὐτόν. Ἐν τῇ γλυπτικῇ ἔλαβε τὸ βραβεῖον ὁ L. H. Bouchaid. Ὁ Οἰδίπους, συνοδευόμενος ὑπὸ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀντιγόνης, ἐξέρχεται τῶν Θηβῶν ἀκολουθούμενος ὑπὸ τῶν ἀρῶν τῶν κατοίκων, διότι ἐνεκα τῶν ἀμαρτημάτων του ἔφερε τὸν λοιμὸν εἰς τὴν πόλιν. Εἰς τὴν ἀρχιτεκτονικὴν τὸ βραβεῖον ἔλαβεν ὁ M. Hulot.

— Ἐν Plombières ἀπεκαλύφθη τὸ μνημεῖον τὸ ἐγερθὲν εἰς τὸν περίφημον τοπιογράφον Louis Français. Ἐν τῇ βάσει εἰκονίζεται ἡ θεὰ τῶν δασῶν καὶ ἡ ἀνοίξις μετὰ δύο αὐλοῦς. Γλύπτῃς ὁ Peynot, ὅστις κατήγαγε θρίαμβον διὰ τοῦ μνημείου τούτου.

— Εἰς τὸ χωρίον Condé sur Escault ἐνθα ἐγεννήθη ἡ διάσημος ἡθοποιὸς Clairon, ἀπεκαλύφθη μνημεῖον, σύνθεσις τοῦ γλύπτου Gauquie.

— Ἀπέθανεν εἰς τὰς Ἀλπεῖς ὁ Γάλλος χρᾶκτῃς A. Champollion. Εἶχε βραβευθῇ διὰ χρυσοῦ βραβεῖον κατὰ τὴν παγκόσμιον Παρισινὴν ἔκθεσιν τοῦ 1889.

— Ἀπέθανεν ὁ Γάλλος ζωγράφος Λέων Ὀλιβιέ. Ἡτχολήθη εἰς τὴν ἱστορικὴν ζωγραφικὴν, εἰς τὴν ρωπογραφίαν καὶ τὴν προσωπογραφίαν.

— Ἀπέθανεν ὁ γλύπτῃς Bacquet.

— Διὰ προσεχῶς θ' ἀποκαλυφθῇ ἐν Παρισίοις ὁ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Μαγδαληνῆς στηθεὶς ἀνδριὰς τοῦ Ἰουλίου Σίμωνος.

— Εἰς Νανσύ ιδρύθη Ἀρχαιολογικὴ Ἀκαδημία, παρεκλήθη δὲ ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις νὰ παράσχῃ ἐκμαγεῖα τῶν σπουδαιότερων Ἑλλ. ἀρχαιοτήτων.

— Ἐν τῇ πολίχνῃ Ἀρμποῦ, ἐνθα ὁ Παπτερό διῆλθε τὰ παιδικὰ του ἐπὶ τῇ ἐγένοντο τὰ ἀποκαλυπτήρια ἀνδριάντος του. Εἰς τὸ βάθρον δύο ἀνάγλυφα ἐξοικονίζουν τὸ μὲν τὸν ἐμβολιασμὸν τῆς λύσης, τὸ δὲ τὴν γεωργίαν καὶ τὰς ἀσθενείας τῶν ζώων.

— Εἰς ἐτέραν πολίχνῃν, ἐξοικινῇ τῶν Παρισίων ἀπεκαλύφθη προτομή, ἐπὶ κορυφῇ βάθρου, τοῦ Πῶλ δὲ Κῶκ, ἐν τινὶ κήπῳ. Εἰς τὴν ἐσχὴν αὐτὴν ὁ φαίδρὸς μυθιστοριογράφος συχνὰ μετέβαινε καὶ διεσκέδαζε.

ΡΩΣΣΙΑ

Ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις ἐν ἡλικίᾳ 56 ἐτῶν ὁ Ρῶσος ζωγράφος Gr. Lehmann. Μαθητὴς τῆς Ἀκαδημίας τῶν Καλῶν Τεχνῶν ἐν Πετροπόλει, ἐν ᾗ ἐβραβεύθη, ἀπῆλθεν εἰς Ἰταλίαν καὶ εἰτα εἰς Παρισίους. Ἦτο ἄριστος προσωπογράφος, κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Winterhalter καὶ τοῦ Cabanel. Ἐκ τῶν προσωπογραφῶν του ὑπερέχουν ἡ τοῦ Γορτσάκωφ καὶ ἡ τῆς δεσποινίδος Λιτβίν. Ἐν τῇ Παγκοσμίῳ ἐκθέσει τοῦ 1889 εἶχε λάβῃ χρυσοῦν μετάλλιον.

ΑΥΣΤΡΙΑ

Εἰς Βιέννην ἀπέθανεν ὁ γλύπτῃς θάνατος γλύπτου Βαρέσκου Ὁ Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ ἀπηύθυνε τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴν πρὸς τὴν χήραν τοῦ θανόντος γλύπτου, ὅστις μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν κατεσκεύασε τὸν ἀνδριάντα τῆς ἀτυχοῦς αὐτοκρατορίας Ἑλισάβετ, ἀποθανῶν ἅμα συνεπλήρωσε τὸ τελευταῖον τοῦτο καλλιτεχνικὸν του :

Ἀγαπητὴ κυρία,

Ὁ θάνατος τοῦ διακεκριμένου καλλιτέχνου καὶ πιστοῦ ὑπάρχου καὶ φίλου μετὰ κατέβλησεν. Ἀδίδον μοι ἀρῆκεν ἐνθὺμιον τὸν ἀνδριάντα τῆς ἀτυχοῦς συζύγου μου. Ἀντλήσατε παρηγορίαν ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ Παναγίου Θεοῦ.

Μεθ' ὑπολήψεως
Φραγκίσκος Ἰωσήφ

Τὸν ἀνδριάντα τῆς αὐτοκρατορίας τὸν ὁποῖον ὁ γλύπτῃς Βαρέσκου κατεσκεύασεν καὶ ὅστις θὰ στηθῇ εἰς τὸ Σένδρουν, πάντες ὅσοι τὸν εἶδον τὸν ἀπεθαύμασαν. Τελεία εἶνε ἡ τέχνη. Ὁ Βαρέσκου μετὰ τὴν σχεδὸν ἐπιτυχίαν εἶχε κατασκευάσει ἄλλοτε τὴν προτομὴν τοῦ ἀρχιδουκῆ Ροδόλφου καὶ τῆς πριγκίπισσας Εὐγενίας. Διὰ τὸν ἀνδριάντα τῆς αὐτοκρατορίας ἡ σύζυγος τοῦ γλύπτου ἔλαβε παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος 20,000 μάρκα.

— Ἀπέθανεν ἐν Τεργέστη ὁ ζωγράφος E. Zettel. Ἡ σχολήθη μᾶλλον εἰς τὴν τοπιογραφίαν.

ΙΤΑΛΙΑ

Ἀπὸ τοῦ Ἀπριλίου μέχρι τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1902 θάναξις εἰς τὸ διακοσμητικῆς Τουρίνον διεθνῆς ἔκθεσις κοσμητικῆς, ἧτις μέλλει νὰ περιλάβῃ πάντα τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἡ νεωτέρα τέχνη ἐδημιούργησε πρὸς διακόσμησιν τῶν οἰκιῶν. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τρεῖς κλάσεις, εἰς τὰς ὁποίας θὰ διανεμηθῶν τὰ διάφορα ἐκθέματα: Τὴν νεωτέραν οἰκίαν καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς διακοσμήσεώς της· τὸ δωμάτιον τῆς νεωτάτης κατασκευῆς· τὴν οἰκίαν καὶ τὴν ὁδόν. Ἐπίσης ἡ ἔκθεσις θὰ περιλαμβάνῃ τμήματα τῶν ζωγραφισμένων, εἰκονογραφημένων ἢ ἄλλως πως κεκοσμημένων δωμάτων ἢ μερῶν μόνον αὐτῶν, ἧτοι τοιχογραφικὰ σκίτσα, ὁροφὰς, διαζώματα, θύρας, παράθυρα, καπνοδόχους, ἐπιπλα. Ὡσαύτως ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ θὰ ἐκτεθῶσιν ὅλα τὰ κομψοτεχνήματα καὶ τὰ ἄλλα ἀντικείμενα τὰ συμπληροῦντα τὴν διακόσμησιν τῆς νεωτέρας οἰκίας, ἧτοι βιβλία εἰκονογραφημένα καὶ δεδεμένα, κλεῖθρα θυρῶν, ρόπτρα, φανάρια καὶ χίλια ἄλλα εἶδη.

Εἰς τὴν ἔκθεσιν θὰ γίνωνται δεκτὰ μόνον ἔργα πρωτοτύπου κατασκευῆς, δεικνύοντα τάςιν πρὸς τὴν αἰσθητικὴν ἀναγέννησιν τοῦ σχεδίου. Οὕτως ἀπομιμήσεις τῶν ρυθμῶν τοῦ παρελθόντος, οὕτως ἔργα βιομηχανίας, μὴ ἐμπνεόμενα ὑπὸ τῆς καλαισθητικῆς, θὰ ἐπιτραπῇ νὰ ἐκτεθῶσιν. Εἰς κανένα δὲ δὲν θὰ ἐπι-

τραπή να ἐκθέσῃ ἄλλο τι πλὴν τῶν ἰδίων τοῦ ἔργου, ἐκτὸς μόνον ἐὰν πρὸς συμπλήρῃσιν τοῦ ἔργου τοῦ ἀπαιτεῖται νὰ κάμῃ χρῆσιν ὑλικῶν ξένης κατασκευῆς.

Πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκθέσεως θὰ εἶνε ὁ Δοῦξ τῆς Ἀόστης. Θὰ δοθῶν δὲ τὰ ἐξῆς βραβεῖα: Πρῶτον, διὰ τὸ καλλίτερον σχέδιον νεωτέρας οἰκίας, ἐπαύλεως, κλπ.· δεύτερον, διὰ τὸ καλλίτερον διαμέρισμα ἀποτελούμενον ἐκ τριῶν τ' ὀλιγώτερον δωμάτων προσωρισμένων διὰ διαφόρους χρήσεις, κεκοσμημένων δὲ ὥσῃ ν' ἀπετέλουν ἐν σύνολον· τρίτον, διὰ τὸ καλλίτερον οἰκονομικὸν διαμέρισμα συνιστάμενον ὡς τὸ ἀνωτέρω· τέταρτον, διὰ τὸ κομψύτερον καὶ ὡραιότερον δωμάτιον· καὶ πέμπτον διὰ τὸ καλλίτερον δωμάτιον οἰκονομικοῦ τύπου.

— Ἀπέθανεν ὁ Ἰταλὸς ζωγράφος E. Ussi, ὅστις γεννηθεὶς ἐν Φλωρεντίᾳ τῷ 1857, ἐσπούδασεν ἐν Ρώμῃ, ἐπανελθὼν δὲ εἰς τὴν γενέτειραν ἐγένετο καθηγητῆς τῆς Ἀκαδημίας. Ἐπεδόθη εἰς τὴν ἱστορικὴν ζωγραφίαν. Εἰκόνες τοῦ γνωσταὶ εἶνε ὁ θάνατος τοῦ Βαυάρδου, ἡ ἐξώσις ἐκ τῆς Φλωρεντίας τοῦ δοκτοῦ Ἀθηνῶν, ἧτις ἔτυχε μεταλλίου τιμῆς κατὰ τὴν παγκόσμιον ἐκθεσὶν τῶν Παρισίων τῷ 1867, ὁ Καρδινάλιος τῶν Μεδίκων, ἀποπειρώμενος νὰ δηλητηριάσῃ τὸν Βιαντὶ Capello κλπ. Ὁ Ussi ἐκληροδότησεν 125,000 φρ. εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Καλῶν Τεχνῶν τῆς Φλωρεντίας πρὸς ἰδρυσιν διαγωνίσματος ἐλαιογραφίας μεταξύ Ἰταλῶν ζωγράφων.

— Ἀπέθανεν ἐν Γαλλίᾳ ὁ Ἰταλὸς χαράκτης F. Janinski.

ΤΟΥΡΚΙΑ

Ρωμαϊκῆς ἐποχῆς ἐπιγραφή εὑρέθη εἰς θέσιν «Διο Ἐκκλησία» τῆς Κῶ, ἐπὶ μαρμάρου λευκοῦ μήκους 75. πλάτους 34 καὶ πάχους 11 μετὰ πορφυροβαρῶν γραμμάτων ἴχνη ὕψους 2. Εἶναι δὲ προσωρισμένη σὺν ἄλλοις καὶ αὕτη νὰ συμπληρώσῃ τὸν πλουσιώτατον ἀριθμὸν τῶν δημοσιευμένων ὑπὸ τοῦ ἀρχαιολόγου Ροδόλφου Χέρζογ, τιμῶντος τὰ μέγιστα τὴν βερολίνοιον Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν, δαπάναις τῆς ὁποίας τρία ἕως τώρα ἔτη μετὰ ζήλου ἀκατασχέτου ἐργάζεται.

— Ὁ γραμματεὺς τῆς Βασιλείσσης κ. Λαμπάκης ὅστις πρὸ μηνὸς μετέβη εἰς Ἅγιον Ὅρος πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν αὐτόθι κειμηλίων, ἐφωτογράφησε πλείστα ἀρχαῖα ἀντικείμενα φυλασσόμενα ἐν ταῖς μοναῖς.

ΑΣΣΥΡΙΑ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βερολίνου, ἡ ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς ἐταιρίας τῆς Ἀνατολῆς ἀποσταλεῖσα ἀρχαιολογικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν διδάκτορα κ. Κολδεβάη κατάρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ ἐν Βαβυλῶνι τὴν αἰθουσαν τοῦ θρόνου τοῦ Ναβουχοδονόσσου. Εἶναι δὲ αὕτη μεγάλη οἰκοδομὴ μήκους 52 μέτρων καὶ πλάτους 8. Ἀπέναντι τῆς εἰσόδου ὑπάρχει θολοειδὴς εἰσοχὴ, ἐντὸς τῆς ὁποίας εὐρίσκετο ὁ θρόνος. Ἐκατέρωθεν ἐπὶ τῆς Β. προσόψεως ὑπάρχουσιν ἐγχρωμα ἀρχιτεκτονικὰ κοσμηματα καλῶς διατηρούμενα καὶ ἔχοντα μεγίστην ἀξίαν διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης.

ΕΛΛΑΣ

Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἑθνικῆς Πινακοθήκης ἐκ Βερολίνου, ἡ ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς ἐταιρίας τῆς Ἀνατολῆς ἀποσταλεῖσα ἀρχαιολογικὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὸν διδάκτορα κ. Κολδεβάη κατάρθωσε ν' ἀνακαλύψῃ ἐν Βαβυλῶνι τὴν αἰθουσαν τοῦ θρόνου τοῦ Ναβουχοδονόσσου. Εἶναι δὲ αὕτη μεγάλη οἰκοδομὴ μήκους 52 μέτρων καὶ πλάτους 8. Ἀπέναντι τῆς εἰσόδου ὑπάρχει θολοειδὴς εἰσοχὴ, ἐντὸς τῆς ὁποίας εὐρίσκετο ὁ θρόνος. Ἐκατέρωθεν ἐπὶ τῆς Β. προσόψεως ὑπάρχουσιν ἐγχρωμα ἀρχιτεκτονικὰ κοσμηματα καλῶς διατηρούμενα καὶ ἔχοντα μεγίστην ἀξίαν διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς τέχνης.

Ἡ πινakoθήκη περιλαμβάνει περὶ τὰ 180 μικρὰ καὶ μεγάλα ἔργα, τῶν ὁποίων εἰκοσι πέντε πρωτότυποι πίνακες εἶνε μεγάλης ἀξίας, καὶ μεταξύ τῶν ἄλλων ὅμως ὑπάρχουν σχεδιάσματα τὰ ὅποια ἐξηκρι-

βώθησαν ὡς πρωτότυπα μεγάλων ζωγράφων.

Ἡ τοποθέτησις θὰ τελειώσῃ μετὰ ἓνα μῆνα.

Τὸν προσεχῆ μῆνα ἀφικνεῖται ἐκ Παρισίων ὁ διακεκριμένος γλύπτης κ. Σώχος, κληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας πρὸς συγκόλλησιν ἀρχαιοτήτων τῶν τῆς Ὀλυμπίας. Ὁ κ. Σώχος περατώνει ἤδη τὸ μνημεῖον τοῦ Ν. Ζαρίφη, ὅπερ θὰ στηθῇ ἐν τῷ ἐν Κων)πόλει τάφῳ. Εἰκόνα, ἐκ φωτογραφίας σταλείσης ἡμῖν ἐκ Παρισίων, τοῦ μνημείου τούτου, ὅπερ εἶνε ἀπὸ τὰ ὠραιότερα ἔργα τοῦ κ. Σώχου, δημοσιεύμενον ἐν ἄλλῃ σελίδι. Παρίσταται ἡ εὐγνωμοσύνη ἀνυψοῦσα ἐν παιδίῳ — σύμβολον ἀθωότητος — τὸ ὅποιον στεφανώνει τὴν προτομὴν τοῦ εὐεργέτου. Ἡ προτομὴ δὲν φαίνεται ἐν τῇ εἰκόνι, διότι δὲν ἐτοποθετήθη ἀκόμη.

— Ἡ Α. Β. Υ. ὁ Διάδοχος, πρόεδρος τῆς Ἀρχ. Ἐταιρείας ὥρισεν ἑξ ἡρόνων τῆς συγκλήσεως τοῦ Διεθνoῦς Ἀρχαιολογ. συνεδρίου τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1903.

— Ὁ ἐν Κερκύρᾳ ἄριστος ὑδρογράφος κ. Ἀγγ. Γιαλλινᾶς ἡτοίμασε νέαν σειρὰν ὑδατογραφιῶν τοπείων Ἑλληνικῶν καὶ Αἰγυπτιακῶν, ἣν θὰ ἐκθέσῃ τὸν προσεχῆ μῆνα ἐν Λονδίνῳ, ἔνθα ἐτησίως στέλλει ἔργα.

— Τὸ Studio εἰς τὸ τελευταῖον αὐτοῦ τεύχος δημοσιεύει ἐν ἐξόχῳ καλλιτεχνικῇ ἐγγράμῳ ἐκτὸς κειμένου εἰκόνα ἐν ἔργῳ ποικιλικῆς τῆς κυρίας Ἀννας Παπαδοπούλου, τὸ γένος Μελά, ὅπερ ἀπέστειλεν ἐξ Ὀροβιῶν τῆς Εὐβοίας, ἔνθα παρεθέριζε. Τὸ ἔργον εἶνε ἐκτάκτως ἐπιτυχὲς κατὰ τὸν χρωματισμὸν καὶ τὴν ἐν γένει σύνθεσιν, διασώζει δὲ πλήρη τὸν ἐγχώριον τύπον.

— Ὑπὸ τοῦ Δήμου Ἀθηναίων θὰ ἐγερθῇ ἀνδριὰς εἰς τὸν Συγγρόν.

— Ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία θὰ ἐνεργήσῃ ἀνασκαφὰς εἰς τὸν περίε τῆς Παλαιᾶς ἀγορᾶς ἡρώων.

— Ἡρᾶντο ἀνασκαφαὶ δοκιμαστικαὶ εἰς Ἀντικύθηρα, ἐν τῇ νεκροπόλει ἐντὸς τῆς πόλεως τῆς Ἀρχαίας Αἰγίλης. Αὐτόθι σώζεται τὸ πλεῖστον τῶν τευχῶν, φαίνονται δὲ καὶ εἰσὶν οἰκημάτων, ἐντὸς δὲ τῆς πόλεως τάφοι σώζονται πολλοί, τινὲς τῶν ὁποίων ἔχουν συληθῇ ἄλλοι δὲ εἶνε ἐντελῶς ἀνεπαφροί.

— Ἐπανήλθεν ἐκ Κερκύρας, ἔνθα παρεθέρισεν ὁ ἡμέτερος συνεργάτης κ. Μποκατσιάμπης, ὅστις νέας ἐφιλοτέχνησεν αὐτόθι εἰκόνας, ἃς θὰ ἐκθέσῃ προσεχῶς ἐν ἰδίᾳ ἐκθέσει. Μεταξὺ τῶν νέων ἔργων διακρίνεται ἡ «Τρικυμία» θαλασσογραφία πλήρης δυναμείας καὶ ἐν παστὲλ «Τὸ ἄστρον» εκπροσωπούμενον διὰ μιᾶς ἰδεώδους παρβενικῆς κεφαλῆς. Ἐκτὸς τῶν εἰκόνων αὐτῶν, ὁ κ. Μποκατσιάμπης ἀπέστειλεν ἤδη εἰς Ρώμην δώδεκα πίνακας πρὸς ἐκθεσιν.

— Ἡρᾶντο τὰ μαθήματα τοῦ Πολυτεχνείου.

— Δαπάναις τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας θὰ ἰδρυθῶσι ἀρχαιολογικὰ Μουσεῖα ἐν Μυκόνῳ καὶ ἐν Θέρμῳ.

— Προεκηρύχθη καὶ πάλιν διαγωνισμὸς ὑπὸ τοῦ Υπουργ. τῶν Ναυτικῶν διὰ τὸν ἀνδριάντα Βασσάνη.

— Ἡ Β' Πανελληνίος ἐκθεσις γυναικείας βιοτεχνίας ἐν Χαλκίδι ἀνεβλήθη διὰ τὴν 21 Ἀπριλίου 1902.

— Ἀποφασισθεὶς τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐν Θέρμῳ ἀνασκαφῶν παρὰ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀπῆλθεν ὁ ἑφορος κ. Σωτηριάδης. Αἱ νέαι ἀνασκαφαὶ σκοποῦν κυρίως τὴν ἐκκαθάρισιν τοῦ χώρου τοῦ πρὸ τῆς στοᾶς ὅτε θὰ ἀποκαλυφθοῦν ὅλα τὰ μνημεῖα καὶ θὰ ἀναφανῇ ὁ Θέρμος, ὡς εἶχε κτισθῇ τὸ πάλαι.

— Ὁ ἐν Βιέννῃ διάσημος γλύπτης κ. Στούρν, ὁ συγκολλητῆς τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἐφέσου, ἔρχεται εἰς Ἀθήνας πρὸς συγκόλλησιν τοῦ Ἑρμοῦ τῶν Ἀντικυθέρων.

— Ὑπὸ τῆς πρυτανείας τοῦ Πανεπιστημίου ἀνετέθη εἰς τὸν κ. Μποκατσιάμπην νὰ γράψῃ τὴν εἰκόνα τοῦ μακαρίτου Γαλθάνη.